

viii) roszczenie, gdy zaliczka została zapłacona, a następnie uzyskano jej zwrot według przepisów opisanych w pytaniu 4, o odszkodowanie z tytułu utraty korzystania ze środków finansowych między datą zapłaty zaliczki a datą, w której nastąpił jej zwrot;

ix) roszczenie o odszkodowanie, gdy spółka mająca siedzibę dokonała wyboru, co do uzyskania zwrotu zaliczki według uzgodnień opisanych w pytaniu 4 i wypłaciła odszkodowania udziałowcom z powodu niemożności uzyskania kredytu podatkowego zwiększając kwotę dywidendy,

co do każdego z roszczeń przedstawionych powyżej, należy uważać, za:

roszczenie o zwrot sum niesłusznie pobranych, które wynikają i pozostają w związku z naruszeniem powyższych przepisów prawa wspólnotowego; lub

roszczenie o odszkodowanie, które musi spełnić warunki przedstawione w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/93 Brasserie du Pecheur i Factortame, lub

roszczenie o zapłatę sumy odpowiadającej korzyści, która została niesłusznie odmówiona?

7) W przypadku, gdy odpowiedź na jakkolwiek część pytania 6 jest taka, że dane roszczenie jest roszczeniem o zapłatę sumy odpowiadającej korzyści, która została niesłusznie odmówiona:

a) czy takie roszczenie jest konsekwencją lub pozostaje w związku z prawem przyznanym na podstawie powyższych przepisów prawa wspólnotowego; lub

b) czy muszą być spełnione warunki dla uzyskania odszkodowania ustanowione w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/93 Brasserie du Pecheur i Factortame, lub

c) czy jakiegokolwiek inne warunki muszą być spełnione?

8) Czy dla odpowiedzi na pytania 6 lub 7 ma to jakiegokolwiek znaczenie że, według prawa krajowego, wspomniane w pytaniu 6 roszczenia zostały wniesione jako roszczenia o przywrócenie stanu poprzedniego lub zostały lub muszą być wniesione jako roszczenia o odszkodowanie?

9) Jakie wskazówki, o ile jakiegokolwiek, Trybunał Sprawiedliwości uważa za odpowiednie w niniejszej sprawie co się tyczy okoliczności, jakie sąd krajowy powinien wziąć pod uwagę, aby ustalić czy nastąpiło wystarczająco poważne naruszenie w rozumieniu wyroku w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/93 Brasserie du Pecheur i Factortame, w szczególności, czy biorąc pod uwagę stan orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości w sprawie wykładni odpowiednich przepisów wspólnotowych, czy naruszenie było dopuszczalne lub, czy w określonej sprawie istnieje

wystarczający związek przyczynowy, aby ustanowić „bezpśredni związek przyczynowy” w rozumieniu tego wyroku?

(¹) Dyrektywa Rady 90/435/EWG w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich (Dz.U. L 225 z 20.8.1990, str. 6).

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Verwaltungsgericht we Frankfurcie nad Menem, wydanym dnia 11 października 2004 r., w sprawie Fidium Finanz AG przeciwko Bundesanstalt für Finanzdienstleistungen

(Sprawa C-452/04)

(2005/C 6/52)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 27 października 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgericht we Frankfurcie nad Menem, Niemcy, wydanym w dniu 11 października 2004 r. w sprawie Fidium Finanz AG przeciwko Bundesanstalt für Finanzdienstleistungen (Federalny Urząd Nadzoru nad Usługami Finansowymi).

Verwaltungsgericht we Frankfurcie nad Menem zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1) Czy przedsiębiorstwo mające siedzibę w kraju nienależącym do Unii Europejskiej, w tym wypadku w Szwajcarii, prowadzące działalność gospodarczą w zakresie udzielania kredytów mieszkańcom Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, w tym przypadku Republiki Federalnej Niemiec, może powoływać się względem tego Państwa Członkowskiego i wobec środków podejmowanych przez jego urzędy lub sądy na swobodę przepływu kapitału w myśl art. 56 WE, czy też podjęcie, świadczenie i realizacja tego rodzaju usług finansowych podlegają wyłącznie swobodzie świadczenia usług stosownie do art. 49 i nast. WE?

2) Czy przedsiębiorstwo mające siedzibę w kraju nie należącym do Unii Europejskiej może powoływać się na swobodę przepływu kapitału w myśl art. 56 WE, jeżeli udziela kredytów w ramach prowadzonej działalności gospodarczej lub w przeważającym stopniu osobom zamieszkującym na terytorium Unii Europejskiej, a w kraju, w którym ma siedzibę, podjęcie lub prowadzenie tego rodzaju działalności gospodarczej nie jest uzależnione od wcześniejszego uzyskania zezwolenia od urzędu tego kraju ani od stałego nadzoru nad jego działalnością gospodarczą w sposób, który jest powszechnie stosowany w krajach Unii Europejskiej wobec instytucji kredytowych, w tym wypadku w szczególności w Republice Federalnej Niemiec, czy też powołanie się na swobodę przepływu kapitału w takim przypadku stanowi nadużycie prawa?

Czy takie przedsiębiorstwo może być traktowane w świetle prawa Unii Europejskiej jednakowo z osobami zamieszkałymi i przedsiębiorstwami mającymi siedzibę na terytorium danego Państwa Członkowskiego w kwestii obowiązku uzyskania zezwolenia, mimo iż nie ma w tym państwie swojej siedziby, jak również nie prowadzi tam żadnego oddziału?

- 3) Czy regulacja, zgodnie z którą udzielanie kredytów w ramach działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo mające siedzibę w państwie nie należącym do Unii Europejskiej mieszkańcom Państw Członkowskich Unii Europejskiej jest uzależnione od uprzedniego uzyskania zezwolenia od urzędu danego Państwa Członkowskiego Unii Europejskiej, w którym kredytobiorca ma swoje miejsce zamieszkania (ewent. siedzibę) narusza swobodę przepływu kapitału o której mowa w art. 56 WE?

Czy zależy to od tego, czy udzielanie kredytów w ramach działalności gospodarczej, na które nie zostało wydane zezwolenie, stanowi czyn karalny, czy tylko wykroczenie?

- 4.) Czy wymieniony w pkt 3 tego katalogu wymóg uzyskania uprzedniego zezwolenia jest uzasadniony przez art. 58 ust. 1 lit. b) WE, w szczególności ze względu na:

- ochronę kredytobiorców przed umownymi i finansowymi zobowiązaniami względem osób, których wiarygodność nie została uprzednio zweryfikowana,
- ochronę tego kręgu osób przed nieprawidłowo funkcjonującymi przedsiębiorstwami lub osobami w zakresie księgowości i nałożonych na nich przez przepisy ogólne obowiązków doradztwa oraz informacji względem klientów,
- ochronę tego kręgu osób przed niestosowną lub nieuczciwą reklamą,
- gwarancję dostatecznego wyposażenia finansowego przedsiębiorstw udzielających kredytów,
- ochronę rynku kapitałowego przed niekontrolowanym udzielaniem dużych kredytów,
- ochronę rynku kapitałowego i całego społeczeństwa przed przestępczymi machinacjami, które stanowią w szczególności przedmiot przepisów dotyczących zwalczania prania brudnych pieniędzy i terroryzmu?

- 5) Czy konstrukcja wymogu uzyskania zezwolenia w rozumieniu pkt 3 tego katalogu pytań, jako taka dopuszczalna w świetle prawa wspólnotowego, jest objęta art. 58 ust. 1 lit. b) WE, zgodnie z którym dla udzielenia zezwolenia wymagane jest, aby przedsiębiorstwo posiadało swoją główną siedzibę lub przynajmniej oddział w danym Państwie Członkowskim, w szczególności aby:

- umożliwić rzeczywistą i efektywną kontrolę przebiegu transakcji i procesów przez organy danego Państwa Członkowskiego, to znaczy również krótkoterminową lub nieprzewidzianą,
- zagwarantować transparentny przebieg transakcji i procesów na podstawie dokumentów, które znajdują się lub powinny znajdować się w Państwie Członkowskim,
- zapewnić dostęp do ponoszących osobistą odpowiedzialność członków przedsiębiorstwa na obszarze Państwa Członkowskiego,
- zagwarantować lub przynajmniej ułatwić zaspokojenie roszczeń finansowych klientów przedsiębiorstwa na obszarze Państwa Członkowskiego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Landgericht w Berlinie, wydanym w dniu 31 sierpnia 2004 r., w sprawie o wpis do rejestru handlowego innoventif Limited, uczestnik: innoventif Limited

(Sprawa C-453/04)

(2005/C 6/53)

(Język postępowania: niemiecki)

Dnia 28 października 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony postanowieniem Landgericht (sąd okręgowy) w Berlinie, wydanym w dniu 31 sierpnia 2004 r., w sprawie o wpis do rejestru handlowego innoventif Limited, uczestnik: innoventif Limited.

Landgericht w Berlinie zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy jest zgodne ze swobodą przedsiębiorczości spółek wyrażoną w artykułach 43 i 48 WE, że wpis do rejestru handlowego oddziału otwartego w Republice Federalnej Niemiec przez spółkę kapitałową z siedzibą w Wielkiej Brytanii uzależniony jest od wpłaty zaliczki, obliczanej na podstawie przewidywanych kosztów opublikowania przedmiotu działalności spółki, tak jak jest on opisany w stosownych postanowieniach Memorandum of Association?